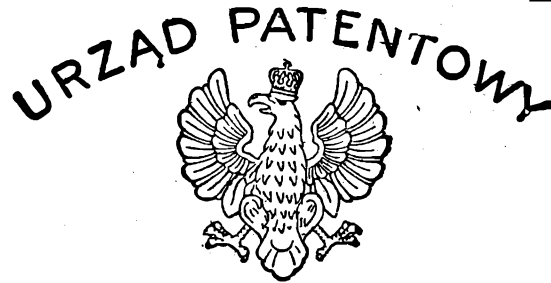

23 stycznia 1926 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY B41/2408

Nr 2824.

Kl. 15 d 42.

Władysław Sosnowski
(Dąbrowa Górnicza, Polska).

Rozpieracz do zaciskania form drukarskich.

Zgłoszono 25 maja 1921 r.
Udzielono 9 września 1925 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy rozpieracza do zaciskania form drukarskich w prasie. Stosowane w tym celu obecnie urządzenia są bardzo złożone, działanie ich bowiem opiera się na własnościach równi pochyłej, przesuw zaś części ruchomej jest bardzo nieznaczny, nie przenosząc kilku milimetrów. W myśl, natomiast, wynalazku niniejszego działanie urządzenia polega na własnościach śruby.

Załączony rysunek wyobraża kilka przykładów wykonania niniejszego wynalazku, a mianowicie fig. 1 daje widok boczny rozpieracza częściowo w przekroju, fig. 2 — widok końcowy również częściowo w przekroju jednej formy rozpieracza, fig. 3 i 4 — podobne widoki drugiej formy wyko-

nania rozpieracza, fig. 5 i 6 wskazują podobne widoki pewnej odmiany formy według fig. 1, 2, a fig. 7 i 8 — odmiany formy wykonania według fig. 3 i 4, fig. 9 i 10 — podobne, jak wyżej, widoki jeszcze innej formy rozpieracza, fig. 11, 12 i 13 — szczegóły konstrukcyjne, fig. 14 — widok zgóry formy drukarskiej, umocowanej zapomocą rozpieraczy, stanowiących przedmiot niniejszego wynalazku.

Najistotniejszą część wynalazku stanowi śruba lub sworzeń, otrzymujący ruch bądźto tylko postępowy w rozpieraczach wskazanych na fig. 1, 2 lub 5, 6, bądź wyłącznie obrotowy, jak wskazują fig. 9, 10, bądź wreszcie oba wskazane ruchy jednocześnie, według fig. 3, 4 lub 7, 8.

Zgodnie z pierwszą odmianą, rozpieracz składa się ze sworznia b , jak wskazują fig. 1, 2, zaopatrzonego w płytkę a , ułatwiającą prowadzenie śruby b podczas zaciskania formy drukarskiej. Na sworzeń ten nakręca się naśrubek sześciokątny c lub okrągły e z otworami e^1 dla klucza, jak na fig. 13. Otwór d^1 w płycie zaciskowej d posiada średnicę nieco większą od średnicy zewnętrznej sworznia b , przeto przy obrocie naśrubka c , sworzeń b , poruszając się w kierunku osi, może swobodnie wchodzić w otwór d^1 lub cofać się. Zagłębienie d^0 w płycie d zapobiega, łącznie z odpowiadającym mu zaokrągleniem naśrubka c , przesunięciu się tego ostatniego, co mogłoby łatwo nastąpić przy głębokim zanurzeniu sworznia b , aż o wychylenia końca jego z otworu d^1 . Odmiana konstrukcyjna, wskazana na fig. 5 i 6, różni się od powyżej opisaną jedynie zastosowaniem części gładkiej g , w celu skrócenia gwintu g^1 .

W odmianie rozpieracza, wskazanej na fig. 3 i 4, sworzeń posiada łeb okrągły c^1 lub sześciokątny e^2 , z którym połączona jest płytka a^1 w ten sposób, że przy obrocie sworznia ze łbem, płytka ta nie obraca się, a tylko przesuwa ruchem postępowym, wskutek pokręcania śruby w nagwintowanym w płycie d otworze d^2 . W odmianie, według fig. 7 i 8, zastosowano również część gładką g dla skrócenia części nagwintowanej g^3 .

Wreszcie w formie wykonania, wskazanej na fig. 9 i 10, sworzeń posiada gwinty prawy i lewy h i h_2 , którym odpowiada nacięcia w płytach j i d^8 . Obracając prze-

to sworzeń, można regulować odległość wzajemną pomiędzy wskazanymi płytami.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Rozpieracz do zaciskania form drukarskich w prasie drukarskiej, znamienny tem, że posiada nagwintowany sworzeń (lub sworznie), przy pokręcaniu którego (których) lub prowadzeniu wzdłuż osi następuje przestawienie zaciskającej płyty (lub płyt).

2. Rozpieracz według zastrz. 1, znamienny tem, że nagwintowany sworzeń otrzymuje ruch wzdłuż osi, zapomocą obracania nakręconego na nim naśrubka, przy czem przestawia płytę zaciskającą, zaopatrzoną pośrodku w gładki otwór dla osadzenia końca wskazanego sworznia.

3. Rozpieracz według zastrz. 1, znamienny tem, że koniec nagwintowanego sworznia wkręcony jest w otwór, nagwintowany pośrodku płyty zaciskającej, przestawianej przy pokręcaniu wskazanego sworznia.

4. Rozpieracz według zastrz. 1 i 3, znamienny tem, że jeden koniec sworznia posiada gwint prawy, drugi zaś lewy, tak że przy pokręcaniu tego sworznia następuje przestawienie w odwrotnych kierunkach płyt zaciskającej i oporowej, z których każda jest zaopatrzona w nagwintowany pośrodku otwór dla osadzenia odpowiedniego końca sworznia.

Władysław Sosnowski.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

